

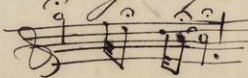
Bergen, 10. April 1907.

Kære Edward! I dag er det den første Dag, vi ikke har Mors-  
genmøde, og de skal det første jeg gjør, være, at byde den lange  
Tausched. Jeg har nu de Brevne ubesvarede fra Dig, - inderlig  
Tak for dem begge - men jeg ved, at Du forstaa, hvad det  
er at være i en saadan Arbeidskvinnet, som jeg har vært  
i den sidste Maaaned, hvorledes Arbeidet absorberer al KRAFT  
og alTid. Jeg er glad over at være kommen saalange i-  
aer, vi er ombrent en Maaaned fornt i Arbeidet med ifjor.  
Men saa har det ogsaa vært lægt en stor KRAFT derpaa.  
Trossigst Forkjølelsen i Pasken og nogen Tid utover  
har jeg klaret mig godt, takket være et absolut ro-  
ligt Liv. Tidlig tilkøbt og op hvor Bergen Kl. 6, naar  
Fabrikfløien lyder. Men jeg om Aftenen har kommen  
hjem Kl. 8 og har spist tilkøbt, har jeg vært saa  
helt igennem forbragt, at jeg bare har stillet det  
at fordrive lidt og saa krybe i Køien saa snart som  
muligt. Nu slutter snart ogsaa Aftensidene, og saa  
leser det par Ligningskontoret. Det er deilig, et vide  
at jeg vinder en Maaaned med mindre Arbeide til  
Sommeren. Du skal vi nyde sammen. Under saadanne  
Tider, som de jeg har høvt, er det godt, at have  
de enkle, store Gleder, Naturliglederne, det bløvsonge-  
lige par første Haand, og jeg har følt Toffisketen  
og Hyrkelsen ved at have Narsel at ly til. De  
blir under saadan Fruelthet ikke Tid til at langse ud.  
Men saa er det dog induligt at parker par, hvor for-  
skjelligt nok Liv falder. Saa kan Du nok forstaa, hvilken

Glæde det er at faa Dine Breve og se, at Du har glæde af Dine Konserter. Jeg er nu glad for at have været med Dig inde, saa jeg dogom kan være med, naar Jubelen og Festen slær og smelter om Dig som Stjæget i Vermden. I Munchen, hvorfor Du sidste Brev var, havde Du det jo ikke godt, men var plagt af Aendrud. Forhaabentlig er dette nu helt borte, da Du i Berlin er kommet ned til Laalandet igjen. Det mer har vært interessant for Dig at broffe Magnel hos Keiseren, - har Du truffet ham for? - Du er det jo Kiel, og see nanner sig snart Genkomsten, og see faar vi Ikke=Styffugler høre om det altoosammen. Saa skal vi sidde i den fine solfylte Veranda og høre om og glæde os med Dig. ~~med det samme~~ -

Maria har i nogen Tid vært forkjølet. Lørlig har hun vært smertel i Hovedet. (vi begge Brev), men idag er hun bedre. Igaar var jeg - alen - paa Stokken Lassons Konsert (med Lull). Hun er saa god og varm, og jeg gav hende de agene en ordentlig Klein (som jeg saa hender elskovdig Brand indelrig approberede). Vi har hørt en mild, vakker Alpt, men idag Kulning fra Nord med sin  $1\frac{1}{2}^{\circ}$  Resonans. Men Helen skinnel og Lavene fløiter lysfuldt. I Haven blomstrer nylt en stor Klynge vellugtende Noler, - Lyden, Lyden! - - - Men især Koggen og Birken spratter, - Norge, Norge!

Lad mig nu se, Du holder Dig gode fri for Forkjølelsen og scadent, saa Du er kjok til Genkomsten, saa skal vi <sup>vi</sup> efterhvert blike os de deiligste Turer i de kjore mindefylte egne herkjonne! Dig kjorligste Hilsener til Dig og Mine fra os begge!



Di  
Frants.